

ارزیابی میزان جرم دندانی در بیماران مبتلا به سنگ کلیوی

دکتر ناصر سرگلزایی*#، دکتر محمد حسن نجفی*، دکتر محمد محمدزاده رضایی**، دکتر مرتضی طاهری***، دکتر بهزاد اکاتی****

* استادیار گروه پرئودانتیکس دانشکده دندانپزشکی و مرکز تحقیقات دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

** دانشیار گروه ارولوژی بیمارستان قائم (عج) دانشگاه علوم پزشکی مشهد

*** دانشیار گروه پرئودانتیکس دانشکده دندانپزشکی و مرکز تحقیقات دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

**** دندانپزشک

تاریخ ارائه مقاله: ۸۵/۱۱/۱۳ - تاریخ پذیرش: ۸۶/۵/۵

Title: The Evaluation of Calculus Rate in Patients with Nephrolithiasis

Authors: Sargolzaee N*#, Najafi MH*, Mohammadzadeh Rezaeei M**, Taheri M***, Okati B****

* Assistant Professor, Dept of Periodontology, School of Dentistry and Dental Research Center of Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

** Associate Professor, Dept of Urology, Ghaem Hospital, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

*** Associate Professor, Dept of Periodontology, School of Dentistry and Dental Research Center of Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

**** Dentist

Introduction: Some reports show that oral manifestations such as uremia osteomatiis, self bleeding, periodontal diseases, xerostomia and calculus formation are increased in patients with renal disease. Based on similar structural composition and similar process of production of kidney stones and dental calculus, we performed this study to evaluate the prevalence of dental calculus in patients with kidney diseases.

Materials & Methods: In this case-control study, 30 patients with idiopathic nephrolithiasis were selected as case group and 30 sex and age matched healthy persons were selected as control. They had no systemic and periodontal diseases. Silness-Loe plaque index and Green-Vermillion calculus index were recorded for both groups. Data were analyzed by Chi-square, Fisher's Exact test, T-student and Two-way ANOVA.

Results: Results of this study showed that there were not any significant differences between case and control groups in amount of plaque and dental calculus $P=0.79$.

Conclusion: Patients with nephrolithiasis are not more susceptible to calculus formation.

Key words: Dental calculus, Nephrolithiasis, Periodontal disease.

Corresponding Author: Sargolzaie_n@yahoo.com

Journal of Mashhad Dental School 2007; 31(3): 195-200.

چکیده

مقدمه: تعدادی گزارش مبنی بر تغییرات دهانی در بیماران با بیماریهای کلیوی وجود دارد که از جمله آنها می توان به استوماتیک اورمیک، خونریزی خود بخود، افزایش بیماری پرئودنتال، خشکی دهان و افزایش رسوب جرم اشاره نمود. با توجه به ترکیب ساختمانی و نحوه شکل گیری نسبتاً یکسان سنگهای کلیوی و جرم های دندانی بر آن شدیم که تحقیقی پیرامون بررسی میزان جرم های دندانی در بیماران مبتلا به نفرولیتیاژ انجام دهیم.

مواد و روش ها: مطالعه حاضر به روش مورد-شاهد انجام شد که در آن تعداد ۳۰ نفر از بیماران مبتلا به نفرولیتیاژیس ایدیوپاتیک گروه مطالعه و ۳۰ نفر بدون ابتلا به بیماری فوق در همان دامنه سنی گروه شاهد را تشکیل می دادند. هر دو گروه فاقد بیماری سیستمیک و پرئودنتال بودند. وضعیت جرم و پلاک افراد براساس شاخص پلاک Silness-loe و جرم Green-Vermilion اندازه گیری و ثبت می شد. داده ها با آزمون کای دو، T-student و آنالیز واریانس دو عاملی تجزیه و تحلیل شدند.

یافته ها: نتایج این مطالعه نشان داد که هیچگونه اختلاف معنی داری بین گروه های مورد و کنترل از نظر مقدار پلاک و جرم دندانی وجود نداشت ($P=0/79$).

نتیجه گیری: بیماران مبتلا به نفرو لیٹیاژیس استعداد بیشتری برای تشکیل جرم ندارند.

واژه های کلیدی: جرم دندانی، سنگ کلیوی، بیماری پرئودنتال.

مجله دانشکده دندانپزشکی مشهد / سال ۱۳۸۶ / جلد ۳۱ / شماره ۳: ۱۹۵-۲۰۰.